

Enkele vermaningen en oproepen

door: A. Ladrierre

“Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en opgestaan, evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen. (Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen voorgaan. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn. Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden.) Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, hebt u niet nodig dat u geschreven wordt. Want u weet zelf nauwkeurig dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht. Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensnood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar u, broeders, bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen; want u bent allen zonen van het licht en zonen van de dag. Wij zijn niet van de nacht of van de duisternis. Laten wij dus niet slapen zoals de overigen, maar laten wij waken en nuchter zijn. Want zij die slapen, slapen 's nachts en zij die dronken zijn, zijn 's nachts dronken. Maar laten wij die van de dag zijn, nuchter zijn, terwijl wij het borstharnas van het geloof en de liefde aangedaan hebben, en als helm de hoop van de behoudenis; want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de behoudenis door onze Heer Jezus Christus, die voor ons is gestorven, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem leven. Daarom, vermaant elkaar en bouwt elkaar op, zoals u ook doet.”

1 Thessaloniërs 4:14-5:11

In deze verzen zien wij:

- 1^e het vooruitzicht van de christen,
- 2^e het vooruitzicht van de wereld en
- 3^e de vermaningen aan de christenen met het oog op deze vooruitzichten.

Wat is het vooruitzicht van de christen? Niet de dood! De christen verwacht de dood niet als bevrijding. Toch brengt de dood de gelovige naar iets beters dan hier op aarde. Als de christen ontslaapt, wordt zijn lichaam in het graf gelegd. Wat bederfelijk is bederft. Maar zijn geest gaat naar de Heer. Dat lezen we in veel teksten, die allemaal een antwoord geven op de vraag, die veel verontruste zielen zich gesteld hebben: “Als ik ontslaap, wat zal er met mijn ziel gebeuren, totdat de Heer allen zal opwekken, die in Hem gestorven zijn?”

Vier teksten zijn heel duidelijk over dit onderwerp.

1

Het verhaal van de bekering van de moordenaar op het kruis. “En Hij zei tot hem: Voorwaar, Ik zeg u: vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn.” (Luk.23:43) Vandaag, niet na een langere of kortere tijd geslapen te hebben, maar vandaag.¹ Dat is zeer positief. Het lichaam van de moordenaar werd in de kuil geworpen. Het lichaam van de Heer wordt in een nieuw graf gelegd. Maar de geest van de moordenaar en de Heer zijn samen in het paradijs. Dat is geen

slaap. Het is een toestand van genot. Maar het is niet de volmaakte toestand. Die begint pas, als wij onverderfelijke lichamen hebben ontvangen en wij aan de Heer Jezus gelijk zullen zijn.

2

Toen Stefanus gestenigd werd en stierf, bad hij en riep uit: “Heer Jezus, ontvang mijn geest.” (Hand.7:59) Er is geen sprake van een dode toestand, van slaap, maar van verwachting.

3

Precies zo in de twee teksten van Paulus wanneer hij in 2 Korinthe 5:8 zegt: “maar wij hebben goede moed en willen liever ons verblijven in het lichaam verlaten en bij de Heer inwonen.”

4

En ook in Filippi 1:23 zinspeelt Paulus op een toestand van activiteit en genot, als hij zegt: “ik verlang ernaar heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste;”

Dat is de toestand van hen die “ontslapen.” Maar de verwachting van de christen is niet de dood; maar de wederkomst van de Heer Jezus. Het is de verwachting van de Heer die komt om hen op te wekken, die ontslapen zijn en de levenden te veranderen en ze allemaal naar de hemel te brengen. Dat is een heerlijk vooruitzicht.

In 1 Thessalonica 1:9 zegt Paulus: “hoe u zich van de afgoden tot God hebt bekeerd om de levende en

¹ heden

waarachtige God te dienen” Bij de bekering zijn er twee doelen:

- 1^e God dienen.
- 2^e De Heer Jezus verwachten.

Om dat te begrijpen, moet men de plaats van de christen en zijn karakter begrijpen. Hij is gestorven en opgestaan met Christus. Hij is ontsnapt aan de tegenwoordige boze eeuw. Hij is niet van deze wereld. Van waar is hij? Tot welke sfeer behoort hij?

Tot een hemelse sfeer. Hij kan zich in een sterfelijk bevinden. Hij kan zich in de woestijn bevinden, die deze wereld nu voor hem is, en daar bevindt hij zich ook. Maar hij is tegelijkertijd verenigd met God. Hij is een nieuwe schepping. Zijn Heiland is in de hemel. En wat zijn hoop betreft, zij is niet op aarde. Wat zou hij op aarde verwachten? Zijn hoop is in de hemel.

Op alle manieren is de christen niet van deze wereld. Hij is van de hemel, zoals de Heer Jezus van de hemel is. Zodra iemand gelooft heeft, is hij voor God gerechtvaardigd, is hij levend gemaakt, gescheiden van de wereld en maakt hij deel uit van de Gemeente van God. Als zodanig verwacht hij iets, dat niet van de aarde is. Hij verwacht ingevoerd te worden in het volle genot van de hemelse dingen.

Zo was het niet met de aartsvaders. Abraham verwachtte een beter vaderland. De christen verwacht ook, hij verwacht de hemel. Alleen, hij kan daar niet ingevoerd worden, zoals hij nu is. Er is een gebeurtenis nodig, die de christen geschikt maakt om de hemelse woningen binnen te gaan. En die gebeurtenis, zal onze lichamen onttrekken aan deze wereld en veranderen in verheerlijkte lichamen.

Als verlost, als levend gemaakt, als gezeten in Christus in de hemelse gewesten, als hebbend het leven van God, verwachten wij in bezit gesteld te worden van die plaats, waar wij zullen kunnen genieten van wat ons toebehoort. De Heer Jezus heeft gezegd: *“Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.”* (Joh.13:2,3) Hij voert ons in het Vaderhuis. Want nu al zijn we kinderen van God en wij kunnen zeggen met de apostel Johannes: *“Ziet welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd zouden worden.”* (1Joh.3:1) Begrijpen we dit voorrecht wel? En het is een werkelijkheid! Het is geen beeldspraak, geen figuurlijke uitdrukking, het is een werkelijkheid!

Even waar, als we door het geloof met Jezus verenigd zijn, even zeker zijn we kinderen van God. Een woning is voor ons bereid, een Vaderhuis. Het is misschien nog ver weg. Wij kunnen nog niet ten volle genieten van veel dingen, die van ons zijn. Want hoewel we kinderen van God zijn, zijn we nog niet in het Vaderhuis. Maar we zullen er komen. De Heer Jezus zal neerdalen en Zijn Gemeente in de hemel invoeren. En deze Gemeente is het geheel van de christenen –

niet van de naamchristenen – maar van allen die bekeerd zijn en gedoopt met de Heilige Geest. Als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is geen christen. Maar het is ons voorrecht te weten, dat wij verzegeld zijn met de Heilige Geest van de belofte en dat de Heilige Geest in ons woont. Laten we dat niet vergeten, dat we verenigd zijn met Christus, dat wij hemelse wezens zijn en dat allen die geloven, gedoopt zijn met de Heilige Geest om tezamen één lichaam te zijn, waar Christus het hoofd van is. Ongelukkig genoeg kennen vele christenen dit voorrecht niet, dat zij leden van het lichaam van Christus zijn. En toch is het zó waar, dat Paulus, toen hij tegengehouden werd op de weg naar Damaskus, de stem van de Heer Jezus van de hemel hoorde: *“Saul, Saul waarom vervolgt je Mij?”* (Hand.9:4) Hij vervolgde enige leden van het lichaam van Christus, het was alsof hij heet Hoofd had aangevallen, Christus zelf. Ja, we zijn met Christus verenigd even nauw, als elk lid, al was het ook het zwakste lid van ons lichaam, is verenigd met ons hoofd.

Deze Gemeente wordt ook genoemd de Bruid van Christus. Christus heeft haar liefgehad. Hij heeft Zichzelf voor haar overgegeven en heeft afstand gedaan van alles, om haar als Zijn bruid in de hemel te hebben. Maar zij wandelt als vreemdelinge op aarde en verlangt naar haar Bruidegom, die zij niet ziet. *“En de Geest en de bruid zeggen: Kom!”* (Op.22:17) De wens van het hart van de gelovigen is, Hem te zien, die met doornen gekroond is op aarde, die gekruisigd en gestorven is voor Zijn Bruid. Als dat ogenblik zal komen, zal zij Hem zien, zoals Hij is en zal zij de weerschijn van Zijn heerlijkheid zijn.

Het vooruitzicht van de christen is de wederkomst van de Heer Jezus, om hem te halen, opdat hij bij Hem is. Is dat uw verwachting? Is dat de wens van uw hart? Het verlangen van uw ziel? Staat er iets tussen u en de kostbare Heiland? Voor het geloof is het ogenblik van de wederkomst van de Heer nabij. Het hart zegt: Wanneer zal dat zijn? Hij wacht en Christus wacht ook. De ontslapen heiligen wachten en zo ook wij, om zo te zeggen in gemeenschap met hen.

De Heer Jezus heeft gezegd: *“Ik kom spoedig!”* Hij heeft niet gezegd, dat eerst de een of andere gebeurtenis moet plaats vinden. Hij heeft alleen gezegd: *“Ik kom!”* Dat deze wederkomst voortdurend in onze harten aanwezig mag zijn. Wanneer zal dat zijn? Wij weten het niet. Maar als wij Hem verwachten, zal onze wens zijn, dat Hij snel komt. Hoe zal Hij komen? In 1 Korinthe 15:52 staat: *“in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk”* Het toneel van deze wereld verdwijnt, al wat ons omringt, alles wat ons heeft beziggehouden en ongerust heeft gemaakt, verdwijnt, en het eeuwig toneel doemt voor ons op.

En de Heer Jezus Zelf zal weerkomen. Dit woordje *“Zelf”* laat op een treffende wijze al de liefde van de Heer zien voor de Zijnen. Hij heeft gezegd: *“Ik kom.”* Niemand anders, zelfs geen engel. Hij zelf zal komen. Daar is een kracht in, die tot ons hart spreekt. Als u iemand liefheeft en u wacht op hem, dan gaat u zelf

hem tegemoet, u wilt de eerste zijn om hem te zien. Wel, de Heer heeft ons lief en Hij daalt zelf van Zijn troon, waar Hij nu is, voor ons bezig, voor ons tussenbeide komend. De wens van Zijn hart is, ons dicht bij Zich te hebben en ons in te voeren in de hemelse zegeningen. Denk aan al dat geluk. Wij zouden kunnen zeggen, dat de vreugde van de Heer vervuld zal zijn, als Hij ons bij zich zal hebben. En onze vreugde? Wat zal die volmaakt zijn!

Hijzelf komt en laat Zijn stem weerklinken. Drie roepstemmen worden gehoord. De eerste: "Met een bevelend roepen!" Dat is een bevel, voor allen die Hem toebehoren, dat oproept om zich om Hem te scharen. Deze roep zullen wij horen. Hij zal in onze harten weerklinken, in de harten van allen, die de stem van de Goede Herder hebben leren kennen. Daarvoor moeten we behoren tot Zijn schapen. De wereld kan deze roepstem niet horen. Die zal de Heer Jezus horen, als Hij komt tot het oordeel. Terwijl voor de geliefde verlost deze roep wil zeggen: "Allen die mij toebehoren, kom."

De beide andere roepstemmen: "met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God," tonen de kracht van God. Deze zijn nodig om tussen beide te komen om de verandering van onze sterfelijke in onverderfelijke lichamen te veranderen. Op dat ogenblik zullen allen, die in Christus ontslapen zijn, die in de graven zijn, opstaan.

"In Christus ontslapen" (1Kor.15:18) wat een liefdevolle uitdrukking om de dood aan te duiden. Voor de christen is de dood van het lichaam alleen maar een zachte slaap. Hij weet, dat als zijn lichaam tot stof verteert, zijn geest naar de Heer gaat. Maar wie zijn die ontslapenen die zo opgewekt worden? Dat zijn alle heiligen van wie de lichamen, vanaf Abel, de eerste rechtvaardige, wachten in het stof van de aarde, op het ogenblik, dat de bevelende roep weerklinkt. Als deze heiligen van het Oude en het Nieuwe Testament zullen deze stem horen, ontwaken en bekleed worden met verheerlijkte lichamen. Zij zullen in staat worden gesteld, de Heer Jezus te zien, de hemelse stemmen en "de onuitsprekelijke woorden" te horen.

Voor hen die op deze aarde wonen, wordt nergens een tijd geplaatst tussen de tijd, waarin we leven en het uur van de wederkomst van de Heer Jezus. Zou u niet graag behoren tot die levenden, die veranderd zullen worden? Alle sluiers vallen weg, de hemel gaat open en daar ziet u Hem eindelijk. Hem, die voor u gekruisigd is, die voor u geleden heeft! Wat een ogenblik! Vlees en bloed zullen dat niet kunnen zien; maar wij moeten veranderd worden door deze macht "die Hij heeft om ook alles aan Zich te onderwerpen." (Fil.3:21) Met die veranderde lichamen zullen wij naar de Heer gaan en Hij zal ons in de hemel zelf invoeren, waar hij ons plaats heeft bereid. In de heerlijkheid die Hij met Zijn geliefden wil delen.

Dit is het vooruitzicht van de gelovige, er is geen ander. Laten wij dat vooruitzicht voortdurend in onze harten bewaren.

Nu een andere vraag: Wat is de hemel, waar wij naar toe gaan? Daarover heeft men allerlei theorieën. Er zijn mensen, die alle genietingen van deze wereld vergeestelijken en zich voorstellen dat, dat de hemel zal zijn. De Schrift heeft zulke gedachten niet, zij geeft de iets realistisch. Het is niet voldoende te weten, dat men gered is, men moet de Heiland kennen. De persoon kennen, van Hem, die ons zo heeft liefgehad, dat Hij zelfs Zijn leven voor ons heeft overgegeven. Het leven van een christen is een tijd die op deze aarde wordt doorgebracht, om alle liefde en tederheid te leren kennen, die in het hart van Christus aanwezig is voor Zijn geliefden. Wij moeten Hem persoonlijk leren kennen. Zou men dan het genot van deze wereld wensen, zelfs het verfijnde, het vergeestelijkte genot! Nee, als men iemand liefheeft, is al wat men wenst, bij Hem te zijn. "en zo zullen wij altijd met de Heer zijn" zegt de Paulus in vers 17 wij zullen Hem zien, zoals Hij is, wij zullen Zijn heerlijkheid aanschouwen en onze harten zullen blij zijn en zullen overvloeien van dank.

Lees Openbaringen. In het begin zien wij de heiligen rond de Heer Jezus: "*Hem die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft verlost door zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen.*" (Op.1:5-6) Dat is de uitspraak van harten die met Zijn Persoon vervuld zijn, verblijd over Zijn heerlijkheid over Zijn wonderbare schoonheid. In de hoofdstukken 4 en 5 staan de heiligen om de troon, zij zingen het nieuwe lied. Het Lam vervult hun harten met blijdschap. Alleen lof en dank volgen.

Lees verder en u zult het geluk vinden, dat is, bij de Heer te zijn. Het laatste toneel toont ons de bruiloft van het Lam. De bruid is daar, bekleed in schitterend rein, fijn linnen, gezeten naast haar geliefde Bruidegom en de hele hemel verkondigt de liefde en heerlijkheid van de Heer Jezus.

Bij de Here te zijn, Hem te zien, te genieten van Zijn liefde, dat is de hemel. Daar zullen wij ingevoerd worden, wij christenen. Dat is ons vooruitzicht.

Het vooruitzicht van de wereld is totaal anders. Dat zal de wederkomst van de Heer Jezus zijn met al de heiligen. Om te oordelen. Aan het begin van deze brief wordt gezegd, dat de Thessaloniërs Jezus verwachten om ze te bevrijden van de komende toorn. (1Thes.1:10) Er is dus een toorn geopenbaard over deze wereld, die wandelt op wegen van ongerechtigheid, valsheid en ongeloof en bijgeloof. Als de heiligen opgenomen zullen zijn om bij de Heer te zijn. Als de wereld zal zeggen: "*Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen*"

De Heer Jezus zal met de heiligen verschijnen om deze wereld te oordelen. Dat is het vooruitzicht van deze wereld. Maar weid ik nu niet over uit.

Wij christenen, die onze geliefde Heiland verwachten, zijn "zonen van het licht." Laten we het ons

herinneren, om de Heer te verheerlijken, terwijl we op Hem wachten – opdat, hetzij wij leven, hetzij wij ontslapen – wij helemaal voor Hem leven en voor Hem sterven. Wij moeten begrijpen dat, als christenen, wij vreemdelingen op deze wereld zijn. Dat wij tot de hemel behoren en moeten wandelen, op een wijze, de hemel waardig. In 2 Korinthe 5:15 wordt gezegd, dat zij die leven (de anderen zijn dus in de dood) niet meer voor zichzelf leven. Voor hen heeft de wereld met haar genoegens afgedaan.

Dat wij mogen wandelen tot heerlijkheid van de Heer Jezus, terwijl we wachten op Zijn komst.

Tegen middernacht liet zich horen,
Een geroep zeggend: “De Bruidegom komt.”
't Is Jezus; ziet Hem nederdalen.
Laten we ons om Hem verzamelen.
Mocht de Gemeente heden zich gereedmaken.
Voor het uur van deze ontmoeting.
't Is de vooravond van een feestdag.
De Bruidegom komt, de Bruidegom komt.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1962-267](#)

Titel: [Recueil d'exhortations et d'appels No.30](#)